

MINNELIJKE INVORDERING VAN SCHULDEN: VASTSTELLINGEN EN AANBEVELINGEN

Maart
2022

Standpunt van de organisaties actief in de strijd tegen
overmatige schuldenlast en armoede

Opgesteld door:

Observatoire
du Crédit et
de l'Endettement

steunpunt mens
en samenleving

Medeondertekenaars:

Inhoudsopgave

INLEIDING EN OVERZICHT	3
I. VASTSTELLINGEN	4
1. Sommige schuldeisers ontkennen dat de wet op de minnelijke invordering van schulden op hen van toepassing is	4
2. De ingebrekestellingen voldoen niet aan de wettelijke eisen	4
3. De inhoud van de brieven is misleidend of bevat onjuiste juridische dreigementen	5
4. De gevorderde bedragen worden niet verantwoord	5
5. De gevorderde bedragen staan niet in het contract of in de wet	7
6. Zelfs als de schuldenaar de kosten op goede gronden betwist, zet de invorderaar hem onder druk om te betalen	8
7. Het is wettelijk verboden om een extra vergoeding te vragen voor de tussenkomst van een invorderaar bovenop de bedragen die uitdrukkelijk overeengekomen zijn. Dat verbod wordt omzeild	8
8. Ontoereikend en ondoeltreffend toezicht	9
II. AANBEVELINGEN OM DE OPEENSTAPELING VAN ONRECHTMATIGE KOSTEN BIJ DE MINNELIJKE INVORDERING VAN SCHULDEN TEGEN TE GAAN	12
1. Onderwerp alle beroepen die de schulden van de consument minnelijk invorderen aan het toezicht van de FOD Economie	12
2. Voorzie in doeltreffende sancties voor inbreuken op de wet betreffende de minnelijke invordering van schulden, voor alle betrokken beroepsgroepen	12
3. Bied een betalingstermijn van 30 dagen na de verzending van de factuur. Laat een nieuwe termijn lopen na de eerste herinnering	12
4. Voer duidelijke regels in voor huisbezoeken	12
5. Stel een maximumbedrag in voor de kosten van de minnelijke invordering	13
6. Verduidelijk de wet van 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden	14
7. Pas de regel inzake de aanrekening van uitgevoerde betalingen aan	15
8. Reguleer de praktijk van "no cure no pay" bij minnelijke invordering en verbied ze bij gerechtelijke invordering	15
III. BIJLAGEN	18

Inleiding en overzicht

De wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument (WMI) wordt in de praktijk niet nageleefd. Ze laat onvoldoende toe om op te treden tegen onrechtmatige kosten en wanpraktijken bij de invordering van schulden. Dat stellen onze organisaties dagelijks vast.

Ook al gaat het om een minderheid van invorderaars en gerechtsdeurwaarders, het gaat wel om grote organisaties en dus over een groot aantal dossiers. Dat leidt voor de consumenten tot rechtsonzekerheid en ongelijke behandeling.

Enkele problemen waar we telkens op stuiten:

- Sommige schuldeisers ontkennen dat de wet op hen van toepassing is.
- De ingebrekestellingen voldoen niet aan de wettelijke eisen (artikel 6, §2, 1° WMI).
- Brieven bevatten onjuiste juridische dreigementen of misleidende formuleringen (artikel 3, §1 en artikel 3 §2, tweede streepje WMI).
- De gevorderde bedragen worden niet verantwoord (artikel 6, §2, 4° WMI).
- De gevorderde bedragen zijn enkel opgenomen in de algemene voorwaarden van de schuldeisers, die niet zijn aanvaard of zelfs maar ter kennis gebracht aan de schuldenaar (artikel 3, §2, vierde streepje WMI).
- De gevorderde bedragen zijn wettelijk niet toegelaten (artikel 3, §2, vierde streepje WMI).
- De schuldenaar wordt herhaaldelijk aangemaand en geïntimideerd, belaagd nadat hij de schuld uitdrukkelijk en gemotiveerd betwistte (artikel 3, §2, negende streepje WMI).
- Het verbod om een andere vergoeding te vragen dan overeengekomen wordt omzeild (artikel 5 WMI).
- De controle op de naleving van de wet is ontoereikend en ondoeltreffend voor bepaalde beroepen.

Elk van deze **vaststellingen** bespreken we in detail in **Deel 1** van deze tekst.

In **Deel 2** doen we **aanbevelingen** om de opeenstapeling van onrechtmatige kosten bij de minnelijke invordering van schulden tegen te gaan.

Vaststellingen

1. Sommige schuldeisers ontkennen dat de wet op de minnelijke invordering van schulden op hen van toepassing is

Van meet af aan was het de bedoeling van de wetgever om regels uit te vaardigen voor **alle** schuldeisers en invorderaars. De consument verdient bescherming, **ongeacht de aard van de schuld**. Ook de rechtspraak en rechtsleer ondersteunen die stelling.¹

Sommige schuldeisers blijven beweren dat de wet betreffende de minnelijke invordering alleen van toepassing zou zijn op contractuele schulden en niet op wettelijke schulden (zoals schulden aan overheidsinstanties, instellingen van algemeen nut, enz.).

⇒ **Voorbeeld:** [zie Bijlage 1](#)

2. De ingebrekestellingen voldoen niet aan de wettelijke eisen

Volgens artikel 6, §1 en §2, 1° WMI dient *"elke minnelijke invordering van een schuld te starten met een schriftelijke ingebrekestelling gericht aan de consument (...) die het telefoonnummer en de hoedanigheid van de oorspronkelijke schuldeiser moet bevatten."*

Het doel van deze bepaling is te vermijden dat de band tussen de consument en de oorspronkelijke schuldeiser wordt verbroken. Ook wanneer een schuldeiser de minnelijke invordering aan een derde toevertrouwt, *"blijft hij juridisch gezien de bevoorrechte gesprekspartner van de schuldenaar"*.²

Sommige gerechtsdeurwaarderskantoren laten echter systematisch na om het telefoonnummer van de oorspronkelijke schuldeiser te vermelden; het vermelde nummer is enkel dat van de gerechtsdeurwaarder.

⇒ **Voorbeeld:** [zie Bijlage 2](#)

---

¹ Vrederegerecht Vorst 15/05/2018 JJP 11-12/2018 *"La notion de convention sous-jacente s'étend aux relations réglementaires qui naissent d'un règlement redevance. Un élément essentiel de la redevance étant que le citoyen ait fait le choix de recourir à la prestation justifiant la redevance, laquelle redevance doit être en rapport avec le service rendu"* in J.-P. Magremanne en F. Van De Gejuchte, *La procédure en matière de taxes locales*, Bruxelles, Larcier, 2004, n°331;

A. Tiberghien, Handboek van fiscaal recht 2014-2015, p. 1645-1650

² Zoals onderstreept in de voorbereidende werkzaamheden (Senaat 2-1061/5, pagina 7).

3. De inhoud van brieven is misleidend of bevat onjuiste juridische dreigementen

Artikel 3, §1 WMI bepaalt dat "in het kader van een minnelijke invordering van schulden iedere gedraging of praktijk **die de consument kan misleiden** verboden is".

§2, tweede streepje voegt daaraan toe: "wordt in het bijzonder verboden elke mededeling die **onjuiste juridische bedreigingen** bevat, of **onjuiste inlichtingen** over de gevolgen van een wanbetaling".

De standaardbrieven die sommige gerechtsdeurwaarderskantoren sinds enkele jaren gebruiken, zijn echter wel degelijk misleidend voor de consument of bevatten onjuiste juridische dreigementen.

⇒ **Voorbeeld:** [zie Bijlage 3](#). De brieven vermelden (vrij vertaald): "*U beschikt over een laatste termijn van 5 dagen vanaf de datum van dit schrijven om tot betaling over te gaan ... Indien U dit nalaat en wij niets van U hebt vernomen, zal ik mij genoodzaakt zien U voor de rechter te dagen, **wat extra kosten met zich zal meebrengen (ongeveer € 150,00)***".

Deze zin is een dreigement en is misleidend: hij doet de consument geloven dat hij extra kosten zal oplopen als hij niet tot betaling overgaat. Die informatie is onjuist, er kan immers niet van uitgegaan worden dat de schuldeiser sowieso gelijk zou krijgen van de rechtbank. De kosten en uitgaven van een eventuele rechtszaak zullen alleen ten laste komen van de consument als die in het ongelijk wordt gesteld.

⇒ **Voorbeeld,** [zie Bijlage 4](#): De gerechtsdeurwaarder laat in zijn standaardbrieven na om de aangerekende kosten te verantwoorden. Hij vermeldt slechts (vrije vertaling): "*De eventuele kosten van de minnelijke invordering die in deze afrekening zijn opgenomen, zijn in overeenstemming met artikel 5 van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument*".

Die vermelding is juridisch onjuist: de gerechtsdeurwaarder beweert slechts dat hij artikel 5 van de wet toepast (dat hem verbiedt andere vergoedingen te vorderen dan overeengekomen). Maar de consument (die geen juridisch deskundige is) kan de indruk krijgen dat de gevorderde kosten wettelijk zijn vastgesteld en niet kunnen worden betwist.

4. De gevorderde bedragen worden niet verantwoord

Artikel 6, § 2, 4° WMI bepaalt dat "*de ingebrekestelling een **duidelijke beschrijving en verantwoording** moet bevatten van de bedragen die van de schuldenaar geëist worden, met inbegrip van de geëiste schadevergoedingen en nalatigheidsinteressen*".

Het doel van die bepaling is de consument correct te informeren.

Een incassobureau, gerechtsdeurwaarder of advocaat die kosten vordert in verband met een overeenkomst, moet in de ingebrekestelling de precieze wettelijke of contractuele bepaling(en) vermelden waarop zijn vordering gebaseerd is.

Bij betwisting moet hij de schuldenaar (of de dienst schuldbemiddeling) een kopie van de bewijsstukken toezenden, bijvoorbeeld van de overeenkomst en de algemene voorwaarden, op welke basis al de bedragen gevorderd worden.

Volgens onze interpretatie verplicht dit artikel ook elke invorderaar om slechts bedragen in te vorderen die verantwoord kunnen worden. De invorderaar is dus verplicht om zelf de wettigheid van de gevorderde bedragen te controleren, alvorens over te gaan tot aanmaning van de schuldenaar.

Bijvoorbeeld: de invorderaar baseert zijn vordering op de algemene voorwaarden van zijn opdrachtgever. Hij moet dan ook nagaan of de consument door de schuldeiser op de hoogte is gebracht van die voorwaarden en ze heeft aanvaard bij het sluiten van de overeenkomst.

Als deze interpretatie niet gevolgd wordt, moet men **aan artikel 6, § 2, 4° WMI uitdrukkelijk de volgende verplichting toevoegen:**

- **om de wettigheid van de gevorderde bedragen na te gaan,**
- **over de documenten te beschikken die elke gevorderde post staven**
- **en die op eenvoudige vraag aan de schuldenaar over te maken.**

*4.1. De aangerekende kosten worden **niet verantwoord**: de brieven bevatten geen precieze informatie*

⇒ **Voorbeeld**, [zie Bijlage 5](#): een standaardbrief van een gerechtsdeurwaarder aan wie een kredietovernemer de minnelijke invordering van consumentenkredieten heeft toevertrouwd.

In deze brieven geeft de gerechtsdeurwaarder geen enkele verantwoording voor de gevorderde bedragen.

De afrekeningen voldoen niet aan de wettelijke voorschriften. In het voorbeeld vordert de gerechtsdeurwaarder een bedrag van 487,09 euro bij wijze van strafbeding. Volgens de wet en volgens de informatie in de afrekening mocht dit bedrag niet hoger zijn dan 40,32 euro.

Het lijkt erop dat de interesten zijn opgeteld bij het strafbeding, maar dat is niet te controleren.

Bovendien bevat geen van de brieven een aanwijzing over de datum van de schuldvordering. Dat is nochtans een belangrijk gegeven, aangezien de schuld verjaard zou kunnen zijn.

Om de afrekeningen en de verjaring te kunnen controleren, moet de schuldenaar of de dienst schuldbemiddeling kunnen beschikken over bewijsstukken (kopie van de kredietovereenkomst, aangetekende brief tot opzegging, gegevens over de gevorderde en de betaalde bedragen vóór en na de opzegging, enz.) De gerechtsdeurwaarder gaat echter niet in op verzoeken om informatie van de dienst schuldbemiddeling.

4.2. De aangerekende kosten worden niet verantwoord: de ingebrekestellingen bevatten allemaal dezelfde algemene formule

Die formule luidt: "De eventuele kosten van minnelijke invordering die in deze afrekening zijn opgenomen, zijn in overeenstemming met artikel 5 van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument".

Deze standaardformule die de gerechtsdeurwaarder in zijn brieven gebruikt, vormt geenszins een gedetailleerde verantwoording van de kosten.

⇒ **Voorbeeld:** [zie Bijlage 4](#)

4.3. De aangerekende kosten worden wel verantwoord in de ingebrekestellingen maar de verantwoording blijkt niet gegrond

⇒ **Voorbeeld,** [zie Bijlage 6:](#) een dossier van minnelijke invordering voor vervoer per ziekenwagen.

De gerechtsdeurwaarder rekent systematisch een forfaitaire schadevergoeding van 50,00 euro aan. Hij verantwoordt dat bedrag door te verwijzen naar de algemene voorwaarden. Noch de dienst ziekenvervoer, noch de gerechtsdeurwaarder die met de invordering belast is, heeft de algemene voorwaarden bezorgd. Zelfs als deze algemene voorwaarden bestaan, zijn zij niet in overeenstemming met het wettelijk tarief dat van toepassing is op het vervoer per ziekenwagen in het Brussels Gewest. Ze moeten dus worden verworpen.³

4.4. Gerechtsdeurwaarders en incassobureaus reageren vaak niet op vragen naar bewijsstukken of brengen onvoldoende bewijs bij.

Dit is een veel voorkomend probleem. Het is vaak zeer moeilijk om gevraagde bewijsstukken effectief te verkrijgen.

5. De gevorderde bedragen staan niet in het contract of in de wet

Artikel 3, § 2, vierde streepje WMI bepaalt: "In het kader van een minnelijke invordering van schulden is de inning van niet voorziene of niet wettelijk toegestane bedragen verboden".

⇒ **Voorbeeld,** [zie Bijlage 7:](#)

In verschillende incassozaken over reizigers zonder geldig vervoerbewijs voor rekening van de MIVB vorderde de gerechtsdeurwaarder een bedrag van 25,00 euro bovenop de toeslag van 107,00 euro. Soms heet dit "administratiekosten" (art. 1382 BW), soms "toeslag".

---

³ Zie artikel 5 van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 november 1997 houdende vaststelling van het tarief voor het dringende ziekenwagenvervoer uitgevoerd door de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp.

Deze kosten staan echter niet in de algemene reglementaire voorwaarden van de MIVB noch in het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 december 2014 dat de regels, voorwaarden en tarieven van het vervoer vastlegt⁴.

6. Zelfs als de schuldenaar de kosten op goede gronden betwist, zet de invorderaar hem onder druk om te betalen

Dit is een terugkerend probleem in alle genoemde dossiers. Zelfs wanneer de schuldenaar de gevorderde kosten op gemotiveerde wijze betwist, blijft hij brieven ontvangen waarin hij wordt aangemaand om te betalen. Dit druist in tegen het verbod van belaging van art. 3, §2, negende streepje WMI.

7. Het is wettelijk verboden om een extra vergoeding te vragen voor de tussenkomst van een invorderaar bovenop de bedragen die uitdrukkelijk overeengekomen zijn. Dat verbod wordt omzeild

Bij de minnelijke invordering zijn er sinds 2009 nieuwe schadebedingen opgedoken in de algemene voorwaarden van de schuldeisers.

Zij zijn zo opgesteld dat **schuldeisers het principiële verbod op aanrekenen van de kost van invordering in artikel 5 WMI kunnen omzeilen** dat voorziet dat aangestelde minnelijke invorderaars voor hun tussenkomst geen bijkomende vergoeding van de schuldenaar kunnen vorderen

Deze bedingen bepalen dat **de consument** in geval van wanbetaling **alle inningskosten voor de tussenkomst van een derde (gerechtsdeurwaarder, advocaat of incassobureau)** moet betalen (naast kosten van ingebrekestelling, een forfaitaire schadevergoeding en de verwijlinteressen).

De meeste bedingen verwijzen voor de berekening van die bedragen laconiek naar het wettelijke tarief van gerechtsdeurwaarders. Maar dat tarief is alleen van toepassing op gerechtelijke invordering.

Die bedingen moeten dus als onwettig worden beschouwd. Ze zijn immers bedoeld om het verbod van artikel 5 WMI te omzeilen. Ook op grond van de bepalingen van het Wetboek van Economisch Recht over onrechtmatige bedingen⁵ moeten ze als onrechtmatig en nietig worden beschouwd: ze zijn onduidelijk of onnauwkeurig⁶

---

⁴ https://www.stib-mivb.be/irj/go/km/docs/STIB-MIVB/INTERNET/attachments/incivilites/Staatsblad_Moniteur-09_1.pdf

⁵ Zie artikel VI. 84, 17° en 24° van het Wetboek van Economisch Recht.

⁶ Alleen een beding waarin de wijze van berekening van de bedragen wordt aangegeven of waarin deze bedragen kunnen worden vastgesteld op basis van de (onderliggende) overeenkomst, kan als voldoende duidelijk worden beschouwd.

geformuleerd, of de gevorderde bedragen zijn duidelijk buitensporig en veel groter dan de schade die de schuldeiser waarschijnlijk lijdt.^{7 8}

Voor een schuldenaar die deze bedingen betwist, blijft het uiterst moeilijk om tot een minnelijke schikking te komen met de schuldeisers of de invorderaars.

Deze bedingen zijn welbekend bij de tuchtrechtelijke instanties (Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders en Arrondissementskamers). Zij geven echter zelf toe dat ze niet in staat zijn een einde te stellen aan die misbruiken.

In een reactie op een klacht van een dienst schuldbemiddeling in 2015 reageerde de Arrondissementskamer van Gerechtsdeurwaarders van Luik bijvoorbeeld met de **verklaring dat de wet op de minnelijke invordering onvolmaakt is, en dat zij "het voor bepaalde schuldeisers mogelijk heeft gemaakt om misbruik te maken van de wet door bedingen op te nemen die als onrechtmatig kunnen worden bestempeld."** En over de rol van de gerechtsdeurwaarder: **"Bij gebrek aan een bindende tekst kan de Nationale Kamer de gerechtsdeurwaarder enkel verzoeken zijn opdrachtgever in te lichten over het eventueel door hem vastgestelde misbruik van de reglementen of de algemene voorwaarden in het kader van de minnelijke invordering."**

8. Ontoereikend en ondoeltreffend toezicht

8.1. *Advocaten en gerechtsdeurwaarders staan niet onder toezicht van de FOD Economie*

De FOD Economie is bevoegd voor het toezicht op de toepassing van de wet op de minnelijke invordering. Dat toezicht wordt echter alleen uitgeoefend op incassobureaus, niet op advocaten of gerechtsdeurwaarders.

Bij de goedkeuring van de wet van 2002 en de wijziging ervan in 2009 was de wetgever immers van oordeel dat advocaten en gerechtsdeurwaarders, in tegenstelling tot incassobureaus, niet aan het toezicht van de FOD Economie moesten worden onderworpen, *aangezien elk van deze beroepsgroepen onderworpen is aan een deontologische code en beschikt over tuchtorganen die onwettig gedrag kunnen bestraffen.*

---

⁷ De Commissie voor Onrechtmatige Bedingen heeft de onwettige cumul van strafbedingen in overeenkomsten reeds meermaals aan de kaak gesteld en vastgesteld dat "het inderdaad steeds vaker voorkomt dat contractuele bedingen voorzien in de invordering van specifieke kosten van de wederpartij bovenop een forfaitair bedrag in geval van betalingsachterstand of niet-nakoming van een andere verplichting, welke kosten reeds geacht worden te zijn begrepen in het forfaitaire bedrag dat wordt gevorderd in geval van verwijtbare niet-naleving van de betalingstermijn". Zie het advies van de Commissie voor Onrechtmatige Bedingen van 17/02/2011, pagina 2 (COB 29); en het advies van 14/07/2016 (COB 39) <https://economie.fgov.be/nl/over-de-fod/structuur-fod-economie/commissies-en-raden/commissie-voor-onrechtmatige/adviezen-uitgebracht-door-de>

⁸ Zie Vrederegerecht Ciney 16/12/2019 JJP 11-12/2020, p.611

8.2. Het deontologisch toezicht op gerechtsdeurwaarders is ontoereikend en ondoeltreffend

De diensten voor schuldbemiddeling komen unaniem tot de bevinding dat het toezicht door de Arrondissementskamers en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders ontoereikend en ondoeltreffend is:

- De 'esprit de corps' verzet zich tegen de controle van praktijken van confraters.
- De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders veroordeelt duidelijk de praktijk van "no cure no pay" en de toepassing van onrechtmatige bedingen, maar die richtlijnen worden niet nageleefd.
- Ondanks een hervorming van het tuchtstatuut blijven de klachten bij de Arrondissementskamers zonder gevolg of worden ze met jaren vertraging behandeld. De zeldzame tuchtsancties zijn symbolisch.

Onze organisaties hebben sinds 2012 tal van klachten⁹ ingediend tegen gerechtsdeurwaarderskantoren die de wettelijke bepalingen herhaaldelijk aan hun laars lapt en de richtlijnen van de Nationale Kamer systematisch naast zich neerlegden. Het ging daarbij om invorderingspraktijken op zeer grote schaal.

Maar die klachten konden geen einde stellen aan de misbruiken die straffeloos worden voortgezet.

Ook de hervorming van het tuchtstatuut bij wet van 7 januari 2014 heeft niet de verwachte effecten gesorteerd.

a) Onafhankelijkheid en onpartijdigheid

De Arrondissementskamers en de Nationale Kamer werken op corporatistische basis. Zij beslissen of er wordt gereageerd op een klacht, en of die naar de commissie wordt doorverwezen¹⁰.

Zelfs als de klacht ontvankelijk wordt verklaard en naar de tuchtcommissie wordt doorverwezen, biedt de samenstelling en de werkwijze van de tuchtcommissie (artikel 542 Ger.W.) geen garantie op de onpartijdigheid van de procedure. De tuchtcommissie is immers samengesteld uit vier personen (twee gerechtsdeurwaarders, een rechter en een externe persoon) en de beslissingen moeten worden genomen met absolute meerderheid van stemmen.

---

⁹ Zie in het bijzonder ons dossier "De misbruiken van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument: invordering door gerechtsdeurwaarders", in oktober 2012 ingediend bij de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders

¹⁰ De wet bepaalt dat de klacht in eerste instantie moet worden ingediend bij de Arrondissementskamer waaronder de gerechtsdeurwaarder ressorteert (of rechtstreeks bij de Nationale Kamer). De syndicus van deze kamer onderzoekt de klacht. Hij kan beslissen om de zaak door te verwijzen naar de gemengde commissie of om "de zaak zonder verder gevolg te klasseren". In dat geval KAN de klager de syndicus verzoeken om de zaak toch naar de commissie door te verwijzen. MAAR, de memorie van toelichting verduidelijkt in dit verband dat "de syndicus van de arrondissementskamer autonoom beslist over dat verzoek" (memorie van toelichting, blz. 29).

Met andere woorden, de syndicus kan zich ertegen verzetten dat een klacht wordt voorgelegd aan de gemengde commissie, die nochtans geacht wordt toe te zien op de onpartijdige behandeling van het verzoek.

b) Behandelingstermijn

De wet bepaalt geen termijn voor de behandeling van klachten. Volledige en met redenen omklede klachten die in 2018 werden ingediend, werden pas drie jaar later beantwoord.

c) Informatie en beroep voor de klager

Artikel 540 Ger.W. bepaalt dat de klager (of zijn advocaat) tijdens de zitting wordt gehoord als hij daarom verzoekt. Het bepaalt evenwel niet dat hij, na onderzoek van het dossier door de syndicus van de kamer, het verslag daarvan moet krijgen. Hij kan zelfs geen kennis nemen van de schriftelijke of mondelinge opmerkingen van de gerechtsdeurwaarder¹¹. Hij zal dus worden gehoord zonder de argumenten van de betrokken gerechtsdeurwaarder of het resultaat van het onderzoek te kennen. De klager kan geen beroep aantekenen tegen de beslissing van de tuchtcommissie. Enkel de gerechtsdeurwaarder kan verhaal halen bij de rechtbank van eerste aanleg.

---

¹¹ Artikel 543 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt enkel dat de syndicus van de arrondissementskamer die de zaak heeft verzonden naar de tuchtcommissie of de voorzitter van de tuchtcommissie aan de klager, indien hij erom verzoekt, mondeling of schriftelijk de *inlichtingen* kan *verschaffen die hij gepast acht betreffende de genomen beslissing en betreffende de rechtsmiddelen die ertegen worden aangewend*".

Aanbevelingen om de opeenstapeling van onrechtmatige kosten bij de minnelijke invordering van schulden tegen te gaan

1. Onderwerp alle beroepen die de schulden van de consument minnelijk invorderen aan het toezicht van de FOD Economie

Advocaten en gerechtsdeurwaarders zijn aan een deontologische code onderworpen en kunnen tuchtrechtelijke sancties oplopen. Maar uit onze bevindingen (zie hoger) blijkt dat die interne regels niet volstaan om een einde te maken aan de misbruiken.

Wij vragen dan ook dat zowel gerechtsdeurwaarders als advocaten in het kader van minnelijke invordering van consumentenschulden aan het toezicht van de FOD Economie worden onderworpen.

2. Voorzie in doeltreffende sancties voor inbreuken op de wet betreffende de minnelijke invordering van schulden, voor alle betrokken beroepsgroepen
3. Bied een betalingstermijn van 30 dagen na de verzending van de factuur. Laat een nieuwe termijn lopen na de eerste herinnering

Wij vinden het essentieel dat consumenten voldoende tijd krijgen om hun rekeningen te betalen. De termijn van dertig dagen geeft de consument de kans om tussen de datum van de factuur en de vervaldag ten minste één maandelijks inkomen te ontvangen.

4. Voer duidelijke regels in voor huisbezoeken

Maak het onder andere verplicht om de consument te informeren over:

- de aard van het huisbezoek (minnelijke invordering en niet gerechtelijke invordering);
- het feit dat hij een afbetalingsplan kan aanvragen;
- of dat hij hulp kan krijgen van gespecialiseerde diensten.

5. Stel een maximumbedrag in voor de kosten van de minnelijke invordering

5.1. Maak de eerste herinnering altijd kosteloos

De eerste herinnering moet kosteloos zijn en moet deze informatie bevatten:

- alle in artikel 6, §2 WMI genoemde gegevens;
- de kosten die aangerekend worden bij niet-betaling;
- de eventuele verwijlinteressen en de datum vanaf wanneer ze worden aangerekend;
- indien nodig, de mogelijkheid om een afbetalingsplan aan te vragen;
- een verwijzing naar de instanties voor schuldhulpverlening voor consumenten die betalingsproblemen zouden ondervinden.

5.2. Plafonneer de kosten, de forfaitaire schadevergoeding en de interesten voor de consument

Stel een billijk en evenredig maximum vast voor alle invorderingskosten: herinneringen, ingebrekestellingen, forfaitaire schadevergoeding en verwijlinteressen. Sluit ondubbelzinnig uit dat wie een minnelijke invordering uitvoert in opdracht van een partij, zijn eigen kosten kan verhalen op de schuldenaar.

Het gaat erom een **evenwicht tot stand te brengen tussen de rechten en plichten van de partijen**: de schuldeiser krijgt een redelijke schadevergoeding, en de consument wordt beschermd tegen onrechtmatige praktijken¹².

Wij pleiten voor de invoeging van een nieuw artikel VI.83.1 in het Wetboek van Economisch Recht. Dat zou als volgt kunnen luiden:

§1 "Ieder beding m.b.t. een vergoeding voor de, zelfs gedeeltelijke, niet-nakoming van een verplichting is onrechtmatig, en van rechtswege nietig, als dat beding niet voorziet dat bij wanbetaling van de consument:

1° de in 3° en 4° bedoelde verwijlinteressen en de forfaitaire vergoeding slechts aanrekenbaar zijn na het verstrijken van 15 kalenderdagen na de verzending van een met bewijsstukken gestaafde ingebrekestelling;

2° de kosten van die gemotiveerde ingebrekestelling en eventuele latere aanmaningen maximaal € 5,00 mogen bedragen, plus de werkelijk gedragen portokosten.

De consument mag niet meer dan drie aanmaningen per vordering worden aangerekend, maximaal één per maand.

3° de verwijlinteressen beperkt zijn tot de wettelijke interestvoet

4° de forfaitaire vergoeding niet meer bedraagt dan:

€ 20,00 als de gevorderde hoofdsom lager is dan € 250

¹² De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders heeft zich onlangs op haar website uitgesproken voor "een volledige hervorming van de wetgeving inzake de minnelijke invordering". "De huidige wetgeving is immers ontoereikend, omdat ze ruimte laat voor het aanrekenen van kosten via de algemene voorwaarden (de 'kleine lettertjes') die de consument meestal niet leest maar die voor onaangename gevolgen kan zorgen. Wij steunen een streng wettelijk plafond van contractuele kosten voor inning, strafbedingen en interesten".

10% van de hoofdsom met een maximum van € 60,00 als de hoofdsom hoger is dan € 250,00.

§2 Geen enkele andere vergoeding kan worden gevorderd van de consument, noch door de onderneming zelf, noch door diegene die voor rekening van de onderneming de schuld minnelijk invordert."

5.3. *Schrijf brieven (herinneringen en ingebrekestellingen) in heldere juridische taal. Herinner de consument aan zijn rechten.*

6. Verduidelijk de wet van 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden

6.1. *Verbied bedingen die toelaten om extra kosten aan te rekenen voor de tussenkomst van een invorderaar bovenop de kosten voorzien in de overeenkomst is (omzeiling van artikel 5 van de wet)*

Wijzig artikel 5 van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument: verbied standaardbedingen in de onderliggende overeenkomst en onderliggende algemene voorwaarden die het mogelijk maken dat minnelijke invorderaars aan schuldenaars extra kosten aanrekenen voor hun tussenkomst.

Ons voorstel is om aan artikel 5 van de wet betreffende de minnelijke invordering van schulden het volgende toe te voegen: "Geen enkele kost van invordering, anders dan voorzien in artikel VI.83.bis van het nieuwe Wetboek van economisch recht kan worden gevorderd van de consument die in gebreke blijft of een betalingsachterstand heeft opgelopen, noch door de onderneming zelf, noch door diegene die voor rekening van de onderneming de schuld minnelijk invordert."

6.2. *Verbied dat extra kosten in rekening worden gebracht als met een afbetalingsplan wordt gewerkt*

6.3. *Verduidelijk dat de wet van toepassing is op de invordering van alle consumentenschulden, zowel contractuele als wettelijke.*

⇒ Voeg in artikel 2, §1 WMI een 5° in dat luidt: "5°: **onderliggende algemene voorwaarden: alle bedingen van contractuele of wettelijke aard** die de rechten en plichten van de schuldeiser en de consument regelen."

⇒ Herformuleer ook artikel 5 WMI als volgt: "Het is verboden om van de consument een andere vergoeding te vragen dan de wettelijk toegestane bedragen, die deel uitmaken van de onderliggende overeenkomst of die voorzien zijn in de algemene voorwaarden van de schuldeiser **ongeacht hun aard.**"

⇒ Een herschikking van de volgorde van de wetsbepalingen, waarbij de inhoud van artikel 5 WMI reeds eerder in de algemene bepalingen wordt tussengevoegd, zou deze bepaling ondubbelzinnig op elke minnelijke invordering van schulden van toepassing maken, ongeacht of ze door de schuldeiser zelf of door een derde wordt verricht.

6.4. Verduidelijk hoe de geëiste bedragen moeten worden verantwoord

Een schuldeiser, incassobureau, gerechtsdeurwaarder of advocaat die kosten vordert, moet in de ingebrekestelling (en bijkomende aanmaningen) de precieze contractuele en/of wettelijke bepalingen vermelden die de gevorderde bedragen verantwoorden.

Bij betwisting moet hij de schuldenaar (en de dienst schuldbemiddeling) een kopie van de bewijsstukken bezorgen (bijvoorbeeld een kopie van het contract, de algemene voorwaarden of het wettelijke reglement die de gevorderde bedragen verantwoorden)

Volgens onze interpretatie impliceert deze bepaling dat het elke invorderaar verplicht om voorafgaandelijk de wettigheid van de gevorderde bedragen na te gaan, zodat hij geen manifest ongegronde bedragen invordert. Dit moet in de wet gepreciseerd worden.

De minnelijke invorderaar die een vordering baseert op de algemene voorwaarden van zijn opdrachtgever, moet zo dan nagaan of:

- de algemene voorwaarden effectief golden op het moment van de overeenkomst;
- en de consument hiervan kennis heeft kunnen nemen op het moment van de sluiting van de overeenkomst en hij ze aanvaard heeft.

7. Pas de regel inzake de aanrekening van uitgevoerde betalingen aan

Een eenvoudige en doeltreffende manier om overmatige schuldenlast tegen te gaan zonder kosten voor de schuldeiser is het **omkeren van de regels voor de aanrekening van betalingen**. Elke betaling van de schuldenaar wordt dan eerst in mindering gebracht op de hoofdsom, daarna op de interesten en ten slotte op de schadevergoedingen. Dat is nu al het geval bij het consumentenkrediet na opzegging (artikel VII.106 WER).

Heeft iemand meerdere schulden bij dezelfde schuldeiser, dan moet de regel ook zijn dat hij kan aangeven welke schuld hij het eerst wenst aan te zuiveren. Doet hij dat niet, dan moet de aanrekening gebeuren op die schuld waarbij de schuldenaar het grootste belang heeft dat zij wordt afgelost.

8. Reguleer de praktijk van "no cure no pay" bij minnelijke invordering en verbied ze bij gerechtelijke invordering

Steeds vaker sluiten incassobureaus en gerechtsdeurwaarders contracten met schuldeisers van het type "no cure no pay" of "no cure no fee", gedeeltelijk of voor heel de procedure, bij minnelijke en gerechtelijke invorderingen. Dat gebeurt vooral in het kader van overheidsopdrachten. In de minnelijke fase zijn overeenkomsten van het type "no cure no pay" wijdverbreid.

Dat bleek bijvoorbeeld uit de enquête van de RTBF voor *On n'est pas des pigeons*¹³: "Dat is bijna overal zo", zegt Etienne Van der Vaeren, voorzitter van de Vereniging van

---

¹³ https://www.rtbef.be/info/societe/onpdp/enquetes/detail_les-societes-de-recouvrement-ont-elles-tous-les-droits?id=9438707

Incassobedrijven. *“Bij mijn weten werkt iedereen op basis van een success fee, d.w.z. dat de klant alleen betaalt als de invordering succesvol is. Het percentage kan variëren van 5% tot 50%. Vijftig procent op kleine vorderingen — 50 of 100 euro — en vijf, soms zelfs drie procent op bedragen boven het miljoen euro.”*

Bij dit type overeenkomst verbindt de invorderaar (een incassobureau, een advocaat of een gerechtsdeurwaarder) zich ertoe de invorderingsprocedure uit te voeren tegen een vaste vergoeding, of zelfs voor nul euro. Als de schuldenaar niet kan betalen ("insolvabel" is) en er geen geld wordt geïnd uit het incassodossier, hoeft de schuldeiser niets te betalen aan de invorderaar, of in ieder geval niet meer dan het overeengekomen bedrag (vaak een vast forfaitair bedrag en/of een commissie).

In dit soort overeenkomsten is de vergoeding van de invorderaar dus gekoppeld aan het behaalde resultaat.

Vanuit het oogpunt van de invorderaar betekent dit:

- Als de schuldenaar insolvabel blijkt, krijgt de invorderaar van de schuldeiser slechts de afgesproken eenmalige forfaitaire vergoeding, ongeacht de kosten die hij heeft gemaakt.
- Als de schuldenaar wel solvabel is, int de invorderaar eerst een forfaitaire vergoeding van de schuldeiser. Daarbovenop verhaalt hij de door hem gemaakte kosten rechtstreeks op de schuldenaar.¹⁴

Voor de schuldeiser zijn de voordelen onmiskenbaar:

- Hij draagt niet langer het risico van de gemaakte kosten.
- Hij hoeft de kosten niet voor te financieren.
- Hij krijgt de rekening pas nadat een zaak succesvol is afgesloten.
- Hij kan er zeker van zijn dat de invorderaar de nodige aandacht aan zijn dossier besteedt. Het is immers in zijn belang om dat te doen. Hoe sneller hij het geld van de schuldenaar int, hoe eerder hij zelf betaald wordt.

Voor schuldenaars hebben de "no cure no pay"-overeenkomsten heel negatieve gevolgen:

- De schuldeiser hoeft zich niets meer aan te trekken van de kosten die de gerechtsdeurwaarder maakt. Hij heeft niet langer een zicht op de stand van de invordering. De diensten schuldbemiddeling zien op het terrein een explosie van maatregelen van tenuitvoerlegging en kosten die rechtstreeks ten laste van de schuldenaars worden gelegd. De invorderaar die volgens het principe "no cure no pay" opereert, behaalt zijn economische winst uit de invorderingskosten. Het is de schuldenaar die bij elke afbetaling eerst de gerechtskosten moet aanzuiveren. De hoofdsom blijft op die manier verschuldigd en leidt tot bijkomende interesten en invorderingskosten. Op die manier komt een schuldenaarspiraal tot stand die voor de invorderaar een permanente bron van inkomsten vormt. Het belachelijk lage forfaitaire bedrag dat de invorderaar per dossier aan de schuldeisers aanrekent, staat geenszins in verhouding tot de werkelijke kosten van zijn tussenkomst.

---

¹⁴ Soms wordt een bepaald percentage (een commissie) aan de schuldeiser uitgekeerd.

- De invorderaar heeft minder belang bij een minnelijke fase. In sommige sectoren zal hij de zaken dus snel in de gerechtelijke fase brengen. De gerechtsdeurwaarder kan daar veel kosten aanrekenen die zijn omzet en winst maximaliseren.

Bij de minnelijke invordering van schulden is het niet wettelijk verboden om over de prijs te onderhandelen, zelfs niet voor gerechtsdeurwaarders¹⁵. We stellen evenwel vast dat het principe van forfaitaire tarieven en commissies, en de uiterst lage honoraria die bepaalde spelers vandaag voor de minnelijke invordering vragen, tot misbruik leiden.

Enerzijds zorgt dat er vaak voor dat de partijen de wet op de minnelijke invordering omzeilen. Ze voegen bedingen in die de gerechtsdeurwaarder in staat stellen zichzelf tijdens de minnelijke fase te vergoeden door al zijn kosten rechtstreeks en zonder beperking op de schuldenaar te verhalen.

Anderzijds gaan partijen snel over tot de gerechtelijke fase. Daarin kan de gerechtsdeurwaarder kosten aanrekenen die zijn winst vergroten. Het dossier blijft zo over het geheel genomen ook lonend, ondanks de abnormaal lage prijs die de schuldeiser betaalt¹⁶.

Zo veroordeelde de Brusselse rechtbank van eerste aanleg op 30 november 2011¹⁷ een gerechtsdeurwaarder voor het bekomen van een oneerlijk voordeel ten opzichte van zijn concurrenten in een overeenkomst over de minnelijke invordering van schulden voor Brutélé/Voo.

Het gaat er niet zozeer om prijsonderhandelingen te verbieden, maar wel ze in de minnelijke fase te reglementeren.

---

¹⁵ Wanneer de gerechtsdeurwaarder enkel optreedt met het oog op de minnelijke invordering van schulden, verlaat hij immers het kader van zijn wettelijke opdrachten en is hij in principe vrij (net zoals de incassobureaus) om de prijs vast te stellen die hij aan de schuldeiser wenst te vragen.

¹⁶ Zie arrest nr. 245.244 van de Raad van State van 26 juli 2019 betreffende een overheidsopdracht voor de minnelijke en gerechtelijke invordering van schulden van het CHR en het CHU van Luik, gegund aan gerechtsdeurwaarder Alain Bordet. In de uitgewisselde argumenten stellen we vast dat gerechtsdeurwaarder Alain Bordet de voor de minnelijke fase betaalde prijs rechtvaardigde met de verwachte opbrengst in de gerechtelijke fase, terwijl zijn concurrent, SA VENTURIS, eveneens toegaf een schaalvoordeel te realiseren als de kosten in de minnelijke fase verrekend worden met de kosten in de gerechtelijke.

¹⁷http://mediationdedettes.be/IMG/pdf/jugement_voo_leroy_concurrence_deloyale_application_du_tarif_en_ra.pdf?1349/7667cf8765b235e402a4d3725a020744b99e512e

BIJLAGEN

Bijlage 1

De gerechtsdeurwaarder beweert dat de wet op de minnelijke invordering niet van toepassing is op een "parkeerretributie" (parkeermeter).

Naast het bedrag van de retributie (25 euro) en de herinnering (15 euro) vordert hij kosten in verband met zijn tussenkomst: aanmaningskosten (18,45 euro), een incassersrecht (14,45 euro) en een voorschotrecht van 4,99 euro.

Vous nous faites part de l'avis de Maître ..., il s'agit là d'une interprétation d'un courant doctrinal qui n'a aucune force de loi. Nous nous basons sur la loi de 2002 sur le recouvrement amiable des dettes du consommateur et le recouvrement amiable de dettes comprend « tout acte ou pratique qui a pour but d'inciter le débiteur à s'acquitter d'une dette impayée, l'exception de tout recouvrement sur la base d'un titre exécutoire ». Le consommateur est lui défini comme « toute personne physique qui est redevable de dettes étrangères à ses activités commerciales, professionnelles ou artisanales ». Les dettes de consommateur sont des dettes basées sur un contrat, comme précisé dans l'article 2, §1er, 4° de la présente loi, contrat qui conduit à la naissance d'une dette à charge du consommateur. Dès lors, cette loi n'est pas applicable étant donné que par un arrêt du 3 juin 2010, la cour de cassation a considéré que le rapport de droit entre une commune et les débiteurs de redevances de stationnement n'est pas de nature contractuelle mais réglementaire. Si toutefois cette loi devait s'appliquer, il est précisé en son article 3, §2 « sont notamment interdits l'encaissement de montants non prévus ou non légalement autorisés ». Cela signifie que seuls peuvent être réclamés amiablement au consommateur les montants prévus ou légalement autorisés. Les frais afférents aux lettres de sommation et aux encaissements amiables étant fixés aux articles 7 et 8 de l'arrêté royal du 30 novembre 1976, ces frais sont tout à fait légaux. Les articles 7 et 8 prévoient également que ces frais sont à charge de la partie débitrice.

Eu égard aux éléments susmentionnés, je vous prie d'inviter le débiteur à régler le solde repris ci-dessous, sur le compte BIC : ... avec les références suivantes : +++

A défaut de paiement, je me verrai contraint de poursuivre la procédure de recouvrement.

Le principal - 30/01/2015 10:20	40,00	40,00
Total		40,00
Lettre de sommation : 02/04/2015		18,45
Paiement hors étude 08/04/2015 -		-40,00
solde intermédiaire		18,45
Lettre de sommation : 04/05/2015		18,45
Paiement : 07/09/2016		-10,00
Droit d'encaissement		14,45
Droit d'acompte		4,99
Reste dû en Euro		46,34

Bijlage 2

De gerechtsdeurwaarder verzuimt het telefoonnummer van de schuldeiser te vermelden. Het vermelde nummer is dat van de gerechtsdeurwaarder.

Tel : 02/6268699 - Fax : 02/6268699
 Accueil/Onthaal : ☎ (08:00-17:00) - Guichet/...

Dossier : [REDACTED]

Bruxelles, le 06/04/2017

MISE EN DEMEURE

Toute contestation ou toute demande de plus de 10 jours de délai à l'étude via notre site ou éventuellement par
 ou via email à l'adresse ci-dessous

Référence à rappeler pour : [REDACTED] toutes correspondances :

En cause de : [REDACTED] W. SA / [REDACTED]
 N° réf. : [REDACTED] Gestionnaire : Minc M Tel : 02/[REDACTED]
 Références client : [REDACTED]

Cette lettre concerne un recouvrement amiable et non un recouvrement judiciaire (assignation au tribunal ou saisie)

Madame, Monsieur,

Je vous informe que [REDACTED] client : [REDACTED] W. SA, inscrit(e) à la Banque-Carrefour des Entreprises sous le numéro [REDACTED] ont le siège social établi à [REDACTED]

Je vous prie de m'aider en m'a chargé de vous réclamer le paiement des montants suivants :

Le principal		225,00
- Facture : 2017/78 du 30/01/2017 pour le dépannage du 25/01/2017	255,00	
- Payé 30/01/2017 [REDACTED]	30,00	
Les intérêts		4,13
Majoration forfaitaire (Conditions Générales)	50,00	50,00
Total		279,13
Frais de mise en demeure : 06/04/2017		22,27
Droit d'encaissement		14,45
Reste dû en Euro		315,85

Afin de vous éviter d'autres frais aussi importants qu'inutiles, je vous prie de me faire parvenir la susdite somme ENDEANS LES QUINZE JOURS DE LA RECEPTION DE LA PRESENTE EXCLUSIVEMENT SUR MON COMPTE BIC : BBRU BE BB - IBAN : BE02 3101 8082

[REDACTED] Séverine

[REDACTED]

Bijlage 3

De brief bevat onjuiste juridische bedreigingen.

Cette lettre concerne un recouvrement amiable et non un recouvrement judiciaire (assignation au tribunal ou saisie).

Madame,

Malgré ma précédente mise en demeure, je constate que votre dette n'est toujours pas apurée.

Un dernier délai de 5 jours à compter de la présente, vous est dès lors accordé pour effectuer le paiement sur mon compte n° BIC : GKCC BE BB - IBAN : PPSB 3183 0000 0000. Lors du paiement, je vous prie d'indiquer la référence ++~~XXXXXXXXXX~~++.

Dans le cas contraire et sans nouvelle de votre part, j'ai pour instructions de vous assigner devant le tribunal compétent; ce qui ne fera qu'entraîner des frais supplémentaires (environ 150,00 Eur).

Bijlage 4

De gerechtsdeurwaarder geeft onvoldoende verantwoording voor de bedragen die hij als invorderingskosten aanrekent.

Les éventuels frais de recouvrement amiable repris au présent décompte, le sont conformément à l'article 5 de la loi du 20 décembre 2002 relative au recouvrement amiable des dettes du consommateur.]

Le paiement doit être effectué sur mon compte n° BIC : BBRU BE BB - IBAN :]
avec les références suivantes : [REDACTED]

Bijlage 5

De gerechtsdeurwaarder vermeldt zijn telefoonnummer niet en geeft geen verantwoording voor de gevorderde bedragen.

De voorgelegde afrekeningen lijken niet in overeenstemming te zijn met de bepalingen van de wet op het consumentenkrediet. De bedragen die van de consument kunnen worden gevorderd vóór en na de opzegging van een krediet zijn immers strikt gereguleerd en opgesomd in artikel VII.106 §1 van het Wetboek van Economisch Recht. Na de ontbinding gaat het om:

- het verschuldigd blijvende saldo (op de datum van de opzegging);
- het bedrag van de vervallen en niet-betaalde totale kosten van het krediet voor de consument;
- het bedrag van de overeengekomen nalatigheidsinteressen berekend op het verschuldigd blijvende saldo;
- de overeengekomen straffen of schadevergoedingen voor zover ze worden berekend op het verschuldigd blijvende saldo en beperkt worden tot de volgende maximumbedragen: ten hoogste 10 % van de schijf van het verschuldigd blijvende saldo tot 7.500 euro en ten hoogste 5 % van de schijf van het verschuldigd blijvende saldo boven 7.500 euro.

In dit voorbeeld vordert de gerechtsdeurwaarder 487,09 euro bij wijze van strafbeding. Volgens de wet mag dit bedrag echter niet hoger zijn dan 40,32 euro.

Het lijkt erop dat er nalatigheidsinteressen bij het strafbeding zijn opgeteld.

Het is echter niet mogelijk dit te controleren, aangezien de gerechtsdeurwaarder niet reageert op de vragen (verzoeken om bewijs), noch op de betwistingen van de diensten schuldbemiddeling.

Brussel, 4 januari 2021

Inzake : / v/A
Ref Klant : .....

Gelieve enkel contact op te nemen met de dienst Betalingen van Eos Aremas Belgium nv op het nummer 02/

Elke briefwisseling dient geadresseerd te worden aan

Bld
Of per mail :

Huidig schrijven betreft een minnelijke invordering en geen gerechtelijke invordering (dagvaarding voor een rechtbank of beslag)

Mevrouw, Mijnheer,

Ik ben gelast door [redacted] nv, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is [redacted] /3 1210 Brussel, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer [redacted] en u de volledige betaling van het openstaand saldo te vragen in het dossier onder rubriek.

Inderdaad, mijn klant informeert me dat ondanks zijn eerdere herinneringen, u hem de som van 1290,66€ verschuldigd blijft, waarvan de afrekening zich als volgt stelt :

Dossiernummer	Kapitaal	Kredietkost	Schadebeding	Port kostg	Andere kosten	Saldo
004667910182	403,21	392,02	487,09	8,34	0,00	1290,66
Totaal	403,21	392,02	487,09	8,34	0,00	1290,66

In geval van niet betaling van dit saldo binnen de 15 dagen te dateren vanaf huidig schrijven op rekeningnummer van [redacted] met de volgende mededeling: [redacted] zal mijn klant zich genoodzaakt zien om juridische stappen te ondernemen ten uwer laste in het licht van de gedwongen invordering van haar schuld, het starten van een juridische procedure, waardoor u het risico loopt dat bijkomende kosten ten uwen laste worden gelegd.

Huidig schrijven betreft een laatste minnelijke poging die u wordt toegezonden onder alle voorbehoud en zonder enige nadelige erkenning.

In afwachting van een onmiddellijke regeling, verblijven wij, Mevrouw, Mijnheer, met de meeste hoogachting,

Bijlage 6

De kosten lijken in de brief te worden verantwoord, maar bij nader onderzoek blijkt dat ze ongegrond zijn.

 Recouvrement amiable -

Le décompte s'établit comme suit :

Le principal		59,16
- Fact : VEA0715627 du 18/12/2012. Transport en ambulance du 05/12/2012 (██████████)	59,16	
Les intérêts		2,31
- Intérêts à partir du 15/01/13 % soit 16/05/13 % soit 12,00 % soit 2,31		50,00
Majoration forfaitaire (Conditions Générales)	50,00	
Total		111,47
Paiement : 16/05/2013		-59,16
Reste dû en Euro		52,31

Bijlage 7

De gerechtsdeurwaarder vordert kosten die niet in de onderliggende overeenkomst zijn voorzien, en die wettelijk niet zijn toegestaan.

CONCERNE SOCIETE DES TRANSPORTS ..... FORME FS : paiement du solde restant dû

N. REF [REDACTED]

Dans le dossier sous rubrique, nous pouvons vous faire savoir que le montant du solde s'élève à 682,39 EUR.

Veillez trouver ci-dessous votre décompte :

201905271149001		
27/05/2019	Surtaxe 201905271149001	107,00 €
16/10/2019	Frais administratifs	25,00 €
28/10/2019	Contribution fonds	20,00 €
28/10/2019	Citation	100,00 €
13/11/2019	Indemnité de procédure	90,00 €
02/01/2020	Signification	70,18 €
09/01/2020	Signification	72,63 €
13/01/2020	Recherche police	9,31 €
15/05/2020	Rappel	22,52 €
11/06/2020	Cotisation à payer	148,62 €
25/06/2020	Rappel	0,00 €
06/08/2020	Rappel	0,00 €
06/08/2020	Intérêts	1,84 €
	Droit de suite (art 8 A.R. 30.11.1976)	15,22 €

	Sous réserve d'erreurs ou d'omissions	682,39 €

CONTACTPERSONEN

Steunpunt Schuldbemiddeling (Steunpunt)

Anne Defossez, directrice

Mail: a.defossez@mediationdedettes.be

Tel.: 02/217.88.05 - GSM: 0473/69.06.51

Observatorium van Krediet en Schuldenlast (OKS)

Caroline Jeanmart, directrice

Mail: c_jeanmart@observatoire-credit.be

Tel.: 071/33.12.59 – GSM: 0478/10.00.24

Belgisch Netwerk Armoedebestrijding (BAPN)

Caroline Van der Hoeven, coordinatrice

Mail : caroline.vanderhoeven@bapn.be

Tél: 02 265.01.53 – GSM: 0474/55 96 11

SAM, steunpunt Mens en Samenleving (SAM)

Robin van Trigt, jurist

Mail: Robin.vantrigt@samvzw.be

GSM: 0492/97.52.83